

Stärkt av valsegern kräver LaRouche Youth Movement (LYM) riksrikt mot Cheney och Bush, här utanför kongressbyggnaden i Washington. I "eftervalsrean" får man "två för en."

Tack vare det kunde vi ta de *bästa* idéerna, som hade utvecklats i Europa, och bygga en kultur och en nation på Europas *bästa* idéer, men på säkert avstånd från den europeiska oligarkin. Inte helt säkert, men ganska säkert.

Det är skiljelinjen i politiken. Det är det som striden handlar om i dag.

Titta på kongressvalet till exempel. Vad var det som avgjorde valet? Det är ingen överdrift att vår roll, särskilt ungdomsrörelsens roll, och den politik vi drev, hade en avgörande betydelse under valrörelsens sista veckor, för att säkerställa en jordskredsseger för demokraterna i valen till representanthuset.

Varifrån kom rösterna som avgjorde valet? De kom från unga väljare mellan 18 och 35 år. Det demokratiska partiet som helhet hade inte gjort *någonting* för att vinna deras röster.

Den här generationen är i rörelse, som vi såg i valresultatet. Den här generationen kommer att inspirera till och med några av dionickarna bland 40-talisterna att återvända till en mänsklig tillvaro.

Det viktigaste i samhället är att alltid inrikta sig på gruppen mellan 18 och 35: Låt dem få smaka på kreativitet, låt dem få uppleva kreativitet som en normal social process. Om man kan uppnå det, med den åldersgruppen, då har man gett hela samhället en ny inriktning. Och då har livet fått en mening, för man gör det som 40-talisterna inte ville göra, nämligen skapa sina egna efterträdare: "Historien slutar här med oss. Vad som kommer sedan, det struntar vi i."

Frihet att vara kreativ

Vi närmar oss nu en tidpunkt där mitt ekonomiska synsätt blir helt avgörande. Vad är detta synsätt? Vad är skillnaden mellan en människa och en apa? Bush skulle aldrig kunna tala om det. Hans mamma kunde aldrig tala om det för honom.

Skillnaden mellan människan och djuren är kreativitet. Det typiska uttrycket är upptäckten av en universell fysikalisk princip. Eller det som vi har gjort med ungdomsrörelsen, i arbetet

med Bach. Komposition och framförande av klassisk musik är kreativt, när det är rätt uppfattat, så som Bach uppfattade det, och de stora kompositörerna efter Bach, och de storamusikerna, de stora uttolkarna.

Det handlar *inte* om att spela noterna. Det handlar om att spela mellan noterna. Det handlar om att spela passagen. Det handlar om ett växelspel mellan olika stämmor. I denna skillnad, mellan den bokstavliga noten och musiken, ligger kreativiteten. Det handlar om samma intellektuella förmåga, här tillämpad på en *social process*, som den vetenskapliga upptäckten av en princip tillämpar på en företeelse i naturen.

Naturvetenskap och klassisk konst är samma sak, i den meningen att det är exakt samma specifika kreativa intellektuella förmåga som kommer till användning. När vi bestämde att vi skulle arbeta med Bachs *Jesu, meine Freude*, när vi lade upp arbetet för ungdomsrörelsen på östkusten, så var det för att använda dessa Bach-motetter för att lägga tonvikten på en kulturell inriktning som svarar mot samma inställning i naturvetenskapligt kreativt arbete. Det handlar om det som finns "mellan noterna", det som våra körer har arbetat med, i frågan om det pythagoreiska kommat. Vad betyder detta "komma" i musiken? Det är det som skiljer musiken från noterna, det är ironi! Det är samma ironi som infinitesimalen uttrycker i naturvetenskapen, så som Kepler såg på det i sin upptäckt av gravitationen, eller i hur solsystemet är ordnat.

Det är ironi, eftersom en universell fysikalisk princip *aldrig kan uppfattas av sinnena*. Effekten kan, men inte själva principen. Varför? Tja, gravitationen är lika stor som universum. Hur kan man se något som är lika stort som universum? Den reflekteras som *någonting* som påverkar en i varje ögonblick. Hur stort är ett ögonblick? Det är hur litet som helst.

Samma sak inom poesin, och all kreativ konst. Det är inte den bokstavliga, mekaniska tolkningen som definierar konsten, utan *ironin*, *någonting* som finns

i springorna, som är universellt, en universell princip.

Hemligheten med ekonomin

Hur fungerar detta inom ekonomin? Skillnaden mellan människan och apan är kreativiteten. Om människan hade varit en apa så hade man sluppit att besväras av mer än ett fåtal miljoner granar av den sorten. Det går nämligen inte att försörja en större population av apor, eller gorillor, schimpanser o.s.v.

Människor finns det mer än sex miljarder av. Hur kom vi dit? Genom utveckling. Vad för slags utveckling? Genom att människosläktet utvecklades, i fråga om konst, ifråga om motsvarigheten till vetenskap: människosläktet gjorde upptäckter. Dessa upptäckter överfördes till kommande släkten, blev en del av samhället: människan fick ökad makt i och över universum. Och ju fler individer som uttryckte denna makt, och tillägnade sig den, desto bättre och mer välmående blev samhället. Och ju mäktigare samhället blev, desto mer kunde vi erövra världen omkring oss, och skapa en bättre levnadsstandard för människorna, för den framtida mänskligheten.

Det är detta som är viktigt. I ett oligarkiskt samhälle däremot så vill inte oligarken att majoriteten

"Riktig politik är omtanke om alla människors väl, för den framtida mänsklighetens skull."

av människorna ska begripa detta. Ett sådant samhälle vill, i likhet med Adam Smith, eller fysiokraterna, förnedra människan till samma status som en lydiga kossa! Och hon ska intala sig själv att hon är glad. Man säger åt kossan: "Håll käften och var glad! Sluta väsnas på nätterna! Jag ska sova! Om inte kossan är tyst – så slaktar jag den!" Folk behandlas som kossor. Man ska "lära sig" saker. Lära sig att göra likadant som ens förfäder gjorde. Göra som man har lärt sig i skolan. Inte lära sig en princip på egen hand. Inte lära sig något som läraren inte vet. Då blir man utkastad från klassen!

Det är det som är skillnaden. I det samhälle som USA var tänkt att vara när det grundades som nation, och redan innan dess, i de nordamerikanska kolonierna på 1600-talet, så var det meningen att individen – *alla* individer – skulle få utveckla *hela* sin kreativa förmåga. Få utveckla sin kreativitet! Massachusettskolonin var, ända fram till 1688 då britterna slog ner på den, ett av de mest blomstrande områdena i världen! Varför? Därför att man uppmuntrade kreativiteten där.

Det är *kreativitet* – uppmuntran och utveckling och användning av individens kreativa förmåga – som är skillnaden mellan

människan och apan. Det är detta som de personer jag talade om, de s.k. ekonomerna, *inte* har fattat: det är hemligheten med ekonomin! Om man låter människorna utveckla denna förmåga, om man uppmuntrar den och låter människorna använda den, då får man en befolkning som är kapabel att växa i sin makt per capita och per kvadratkilometer, genom sin kreativitet, genom uppmuntran av individens kreativa förmåga. Och det är det som oligarkin inte vill ha.

40-talisterna sumpade framtiden

Vad är det som har hänt med oss? För i tiden var USA produktivt. Vi hade jordbruk, industrier, kvalificerat yrkesfolk. Vi satte värde på sådana saker. Ju fler utbildade människor vi hade i ett samhälle, läkare, sjuksköterskor o.s.v., desto bättre hade vi det. Och vi visste det. Men sedan kom 40-talisterna och sa att fabriksjobb är inget bra: "Vi ska ta bort fabriken! Så att du slipper vara en *slav* på fabriken."

– Vad ska jag göra nu då?

– Du ska jobba på McDonalds.

– Vad gör man på McDonalds?

– Man vänder hamburgare.

– Varför då? Varför gör man inte det hemma?

– Jag vet inte hur man gör när man vänder hamburgare hemma. Jag kan bara vända hamburgare på McDonalds – aldrig hemma.

Det betydde att arbetskraften i USA fördärvades, och att vi fick en "tjänsteekonomi", med arbetsintensiva, icke-produktiva jobb. Den mängd varor vi producerar per capita räcker inte till för att försörja den befintliga befolkningen! Vi håller på att dö! Vi håller på att dö av 40-talism!

Vi måste gå tillbaka till att bli en kreativ ekonomi. *Det är det som man inte fattar!*

Flertalet människor på vår planet är fattiga. Människorna i Asien och i Afrika söder om Sahara är extremt fattiga. De har inte kraft att, under rådande omständigheter, försörja sin befintliga befolkning på ett bra sätt. Vi måste inte bara hjälpa dem att utveckla sin infrastruktur, utan också skapa de betingelser under vilka deras produktiva förmåga, deras intellektuella förmåga, ökar. Skapa sådana *utvecklingsförhållanden* att de får tillbaka sin förmåga att generera sitt eget välstånd.

Det är det som ekonomerna inte fattar. De tror att pengar har något med värde att göra. Något av det mest misslyckade i Sovjetunionen var den marxistiska värdeteorin. Man förstod inte att uppmuntran av den enskilda samhällsmedborgarens kreativitet är källan till rikedom. Och att pengar bara är ett bytesmedel som måste skapas och styras till att *underlätta* fördelningen av rikedom, i en eller annan form, bland människorna.

Nu har vi ett slaverisystem, där vissa personer kontrollerar

ekonomin för att skaffa mer pengar till sig själva. De tillåter ingen utveckling, för de vill stjäla. De stjälar så mycket att de driver ekonomin till en negativ tillväxt, vilket är vad som har hänt med USA, och med världen. De begriper inte att *värde är ett fysiskt värde*, inte i meningen fysiska saker, utan genom att arbetet blir mer produktivt per capita och per kvadratkilometer, som ett resultat av den ekonomiska processen.

Och de *vill* inte begripa det! 40-talisterna vill inte begripa det, för då måste de erkänna att de, genom det som de gjorde 1968, var *giftet* som skulle förstöra det här samhället! Inte för att det var deras avsikt, utan för att de hade blivit hjärntvättade till att vara giftiga. De sumpade kulturen! De sumpade vetenskapen! De sumpade jobben. De sumpade chansen att vara produktiva. De sumpade hoppet om att få sjukvård. De sumpade hoppet om en framtid för deras egna barn och barnbarn: eftersom de inte fattade vad värde är. De trodde att pengar var detsamma som värde. Men att bara få mer pengar utan att den fysiska produktiviteten ökar har inget värde.

Vad vi behöver därför är inte demokrati i sig, demokrati är ett fult ord – utan frihet! Frihet för individen att *utvecklas*, och möjlighet att använda sin utvecklade förmåga till nytta för samhället, så att man kan vara stolt över att vara den man är, stolt över det man gör för generationerna som kommer efter en själv. *Detta är frihet!* Plus rätten att påverka den processen, påverka tankeprocessen som hänger ihop med detta sätt att tänka.

Inspirera ungdomsgenerationen

Vi har två saker att göra: Lägga fram de reformer som kan förhindra att ett finansiellt sammanbrott får hela vår planet att gå in i en ny mörk tid; och samtidigt göra detta på ett sätt som inspirerar och mobiliserar generationen som är mellan 18 och 35, som fortfarande är öppna för idén att göra nytta i samhället, att vara verkligt kreativa; som tycker om klassisk konst och naturvetenskap; och som har en framtidsorientering, åtminstone latent, vilket de visade i det senaste kongressvalet.

Det är *dem* vi koncentrerar oss på, och vi måste särskilt rikta oss till ungdomarna i de undre 80 procenten av inkomstpyramiden. Det räcker inte med ungdomarna från de övre 20 procenten. Om det inte går att inspirera ungdomarna i de undre 80 procenten av inkomstpyramiden finns det ingen framtid för USA, och inte för världen.

Visst, inspirera alla ni kan. Men glöm aldrig att det som ni gör för dessa ungdomar är det som kommer att avgöra den här nationens och hela mänsklighetens framtid.

Det är *det* som det demokratiska partiets ledning har missat. □